

ת"פ 15799/07/14 - מדינת ישראל נגד יוסף אשר

בית משפט השלום בראשון לציון

08 מרץ 2016

ת"פ 15799-07-14 מדינת ישראל נ' אשר

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסף אשר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיון צדיק

ב"כ הנאשם עו"ד אייל אבולפיה

הנאשם התייצב

הכרעת דין

בראשית דבריי יצוין כי מצאתי לזכות את הנאשם מכלל האישומים המיוחסים לו בכתב האישום ולהלן נימוקיי:

רקע ועובדות

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ותגרה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 191 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי המתואר בכתב האישום בתאריך 20.11.13 או בסמוך לכך, עת המתין הנאשם למעלית בלובי הבניין, ועל רקע סכסוך קודם בין הנאשם למתלונן וחשדו של המתלונן בדבר התגרות מצד הנאשם כלפיו, התקוטטו הנאשם והמתלונן זה עם זה והנאשם הכה את המתלונן באמצעות חפץ חד.
3. בנסיבות האמורות, גרם הנאשם למתלונן לשריטה מעל אוזנו, שהינה חבלה של ממש.

4. המוצגים שהוגשו לתיק בית המשפט הם:

מטעם המאשימה:

- א. הודעתו של הנאשם מיום 20.11.13 בשעה: 19:05 - ת/1.
- ב. הודעתו של הנאשם מיום 20.11.13 בשעה: 23:39 - ת/2.
- ג. דוח פעולה של השוטר דביר ששון מיום 20.11.13 - ת/3.
- ד. דו"ח פעולה של השוטר רועי סאלם מיום 20.11.13 - ת/4.

מטעם הנאשם:

- א. תמונה של מקום האירוע, אזור המדרגות - ס/1.
- ב. תמונה נוספת ממקום האירוע, הלובי - ס/2.
- ג. תמונה נוספת ממקום האירוע, אזור המעלית - ס/3.
- ד. כתב אישום המיוחס למתלונן מיום 12.6.14 - ס/4.
- ה. תמלול הקלטת מוקד 100 מתאריך 8.2.16 - ס/5.
- ו. מסמכים רפואיים - ס/6.
- ז. תמונות של חבלות הנאשם בפנים - ס/7.

5. בהקראה שהתקיימה בענייננו של הנאשם ביום 16.6.15 כפר הנאשם במיוחס לו בעובדות כתב האישום.

6. **מטעם המאשימה** העידו, דביר ששרון, סייר (עמ' 12-13 לפרוטוקול הדיון מיום 9.2.16 (להלן: "פרוטוקול"). רועי סאלם, ראש קבוצת הסיור (עמ' 13-14 לפרוטוקול), יוסי בן חמו, המתלונן, (עמ' 15-27 לפרוטוקול).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (עמ' 28-34 לפרוטוקול).

עדויות הצדדים

7. דביר ששון (להלן: "דביר"), אשר שימש בזמן האירוע כשוטר סיור, נקרא למקום בעקבות אירוע של סכסוך שכנים.

8. בחקירתו הנגדית אישר דביר כי אם החתך על אוזנו של המתלונן לא היה שטחי, סביר שהיה מציין זאת בדו"ח הפעולה (עמ' 13 שורות 15-16 לפרוטוקול).

9. רועי באלם (להלן: "רועי"), ראש קבוצת הסיור, השיב כי המתלונן הראה לו חתך שטחי ולשאלת בית המשפט השיב שהוא חושב שהחתך היה בצוואר. (עמ' 13 שורה 30, עמ' 14 שורות 2-3 לפרוטוקול).

10. בחקירתו הנגדית אישר רועי כי אם החתך היה מדמם היה מציין זאת בדו"ח הפעולה. רועי הדגיש כי אין המדובר באירוע דקירה כי אם בחתך והוא לא יכול היה להעיד ממה זה נגרם. (עמ' 14 שורות 18-21 לפרוטוקול).

11. יוסי בן חמו, המתלונן, העיד בכל הנוגע לאירוע המתואר בכתב האישום כי "האירוע התחיל שנה קודם, ה-20.11 היה תוצאה של אירוע קודם לכן. סכסוך שכנים, מה שנקרא ועד הבנין התווכחו מי יהיה ועד ומישהו יצא מפסיד, זה התגלגל עד ליום 20/11/13. באותו יום חזרתי בשעה 18:00 מקניות זכור לי שזה היה ביום ד', עם שני סלים לכיוון הבית. פגשתי את הנאשם מולי, עם פרצוף חמוץ כרגיל, כעס מההיסטוריה שהיה בבניין, הסתובבתי עם שני הסלים, נכנסים והמעלית מצד שמאל, הוא היה מולי, הסתובבתי לקרוא למעלית והנאשם תקף אותי, כשנכנסתי ראיתי שיש לו משהו מבריק ביד, סכין, טוב בסדר. הסתובבתי והוא קפץ עלי וניסה לחתוך אותי, הוא חתך אותי פה מצד שמאל מתחת לאוזן הראיתי את זה לחקירה (מדגים). באותו רגע התגוננתי וקפצתי עליו, הרמתי אותו וזרקתי אותו לרצפה ונתתי לו מכות. לא היה לו סיכוי התגוננתי לא כדי לעשות נזק גדול, אבל הייתי כולי נרגש. הוא הסתובב וברח בלי נעליים". (עמ' 15 שורות 8-16 לפרוטוקול).

12. בהמשך הוסיף והעיד כי: "אני בן 50 לא צעיר, הדברים האלה לא מתאימים לי, לא מאפיין אותי לא מתעצבן בעבודה, זה לא אני ואלה דברים שלא קורים כל יום. קראתי למעלית כולי הוצאתי אוויר, עליתי לבית, לא ידעתי מה לעשות, התקשרתי לבן שלי או לאישתי אמרו לי מיד להתקשר למשטרה, התקשרתי לאמבולנס, הייתי כולי מבולבל לא מצאתי את התז. אפילו השוטר אמר לי שתז נמצאת על השולחן. אמרו לי להגיע מיד לתחנה, שאל אותי הבן שלי אם הוא רוצה שיבוא אלי, אמרתי לו שהסתדר (כך במקור צ.ל. אסתדר - ש.ש.). הגעתי למשטרה, החקירה לא הייתה מיד, הגעתי ב 18:00 רק - 22:00 חקר, על הדרך בתוך תחנת המשטרה הנאשם ואבא שלו צעקו שם. (עמ' 15 שורות 16-22 לפרוטוקול).

13. בהמשך חקירתו השיב כי ראה סכין בגודל של "8 ס"מ". (עמ' 15 שור 29 לפרוטוקול).

14. לשאלת בית המשפט איך הותקף השיב: "אני עם הסלים, לוחץ על המעלית, הוא קפץ עלי ותקף אותי

עם הסכין שלו מאחור (מדגים) תפסתי אותו וזרקתי אותו על הרצפה והתגוננתי". (עמ' 16 שורות 4-5 לפרוטוקול).

15. בחקירתו הנגדית הכחיש המתלון כי איים על הנאשם אך אישר שקילל אותו (עמ' 17 שורות 6-14 לפרוטוקול).

16. בהמשך חקירתו הנגדית אישר המתלון כי בשנת 2013, אימו של הנאשם הכינה להם מאכלים למסיבת אירוסין וטען כי סכסוך השכנים החל לאחר ישיבת ועד, כאשר אביו של הנאשם ישב בועד (עמ' 18 שורות 6-10 לפרוטוקול).

17. לשאלת בית המשפט מתי הוכן האוכל על ידי אמו של הנאשם בהתייחס למועד האירוע, השיב המתלון כי **"במאי 2013 היה האוכל של האמא, באוגוסט 2013 היה הסכסוך של הועד, בנובמבר אחרי זה היה האירוע"**. (עמ' 19 שורות 1-2 לפרוטוקול).

18. בכל הנוגע לשאלה איך המתלון טוען כי הסכסוך נמשך כשנה בעוד שבעדותו בבית המשפט מאשר כי חודשיים קודם לכן, אמו של הנאשם הכינה עבורם אוכל לאירוע ואף הטענה כי המדובר בסכסוך ארוך שנים עולה מדוח הפעולה אשר הוגש וסומן ת/4, כאשר השוטר מציין כי **"מדובר בסכסוך מתמשך של כמה שנים"** השיב המתלון: **"טוב הייתי נרגש"**. (עמ' 19 שורה 12 לפרוטוקול).

19. כשנשאל המתלון איזה סיבה יש לנאשם לתקוף אותו, השיב **"הוא הורחק מהבניין שלושה חודשים. אחרי האירוע באוגוסט"**. (עמ' 19 שורה 23 לפרוטוקול) והוסיף: **"הוגשה תלונה ביוני 2013 הוא שרף אופנוע, הגיעו שוטרים והצבעתי עליו. עצרו אותו לכמה ימים, אחרי זה הוא הורחק למשך 3 חודשים"**. (עמ' 19 שורות 30-31 לפרוטוקול).

20. המתלון אישר כי לא ראה את הנאשם שורף את האופנוע אך חשד בו: **"הייתה לי הרגשה"** (עמ' 21 שורה 1 לפרוטוקול). המתלון הכחיש בעדותו כי **"הייתה לו הרגשה"** שהנאשם מבקש לדקור אותו ועל כן תקף אותו במכות ולשאלה: **"הבחור הזה (הנאשם עומד) חצי ממשקלך, נמוך ממך בשני ראשים. למה שיתקוף אותך?"** השיב המתלון **"יש כל מיני סמים שלפעמים נותנים כנפיים"**. (עמ' 21 שורות 2-7 לפרוטוקול). כשביקש להסביר מדוע תקף את הנאשם ב - 20-50 מכות אגרוף וגרם לו לחבלות קשות כגון שבירת שן, חבלות מתחת לעיניים וכיו"ב, השיב: **"הותקפתי התגוננתי"** (עמ' 21 שורה 12 לפרוטוקול).

21. המתלון טען בחקירתו במשטרה כי ישב בלובי אדם מזוקן אשר הפריע לו לגשת לתיבת הדואר שלו ושהינו חבר של הנאשם, כשנשאל כיצד יודע כי אותו אדם מזוקן הינו חברו של הנאשם השיב: **"אז יכול להיות"**

שזה לא חבר שלו. אבל אני לא ראיתי אותו איתו... הוא היה איתו. משתמע מזה שהוא היה איתו. זה קרה ב- 22:00 הייתי כולי נסער ומבולבל, אני לא רגיל להיות בתחנת המשטרה" (עמ' 22 שורות 11, 15-16 לפרוטוקול).

22. בהמשך עדותו ולשאלת בית המשפט השיב המתלון: "הסיפור עם תיבת הדואר והאדם הנוסף לא היה באותה שעה, שעתיים קודם לכן" (עמ' 23 שורה 22 לפרוטוקול).

23. בהמשך טען המתלון כי אלמלא בנו היה לוחץ עליו להגיש תלונה במשטרה לא היה מגיש ולא הביא דו"ח מיון או מסמך רפואי על החתך לאור העובדה שהיה מבולבל ונסער, אך הראה את החתך לשוטר. (עמ' 22 שורות 17-19 לפרוטוקול).

24. המתלון לא ידע להסביר מדוע הזמנת האמבולנס לא תועדה במשטרה, אך טען כי ניתן לבדוק במד"א, לגרסתו, אין לו מסמך ואף לא קיבל דרישת תשלום. (עמ' 22 שורות 27-32 לפרוטוקול).

25. המתלון העיד כי לחץ על כפתור ההמתנה של המעלית והנאשם תקף אותו מאחור (עמ' 24 שורות 9-10 לפרוטוקול), בהמשך כשנשאל מדוע בחקירתו במשטרה טען כי היה עם הפנים לנאשם ואז הבחין כי הוא מבקש לתקוף אותו ועל כן החל להכניס בו אגרופים השיב: "אני חוזר על העדות מההתחלה. הגעתי הביתה אני רואה שהוא החזיק ביד סכין, אותי זה לא הפריע, הגעתי עם השקיות, הסתובבתי קראתי למעלית תקף אותי מאחור. זו תשובתי". (עמ' 24 שורות 16-17 לפרוטוקול) ובהמשך טען המתלון כי הוא מאשר את דבריו בחקירתו במשטרה. (עמ' 24 שורה 28 לפרוטוקול).

26. בהמשך חקירתו ולשאלת בית המשפט הוסיף המתלון כי במשטרה לא סיפר הכל שכן היה מבולבל ונרגש ובבית המשפט מעיד אמת. (עמ' 25 שורות 7-12 לפרוטוקול)

27. המתלון לא ידע להסביר איך מתיישבת העובדה כי השריטות היו בצד ימין ולא בשמאל, ושב על טענתו: "הסתובבתי תקף אותי ושרט אותי. אני חוזר על דבריי" (עמ' 25 שורה 32 לפרוטוקול). בהמשך חקירתו טען המתלון כי הנאשם הרים את היד וכי היו לו פצעי התגוננות בחזה: "אבל שום דבר" (עמ' 26 שורה 7 לפרוטוקול). המתלון אישר כי הוגש אף כנגדו כתב אישום בגין האירוע והוא עודנו מתנהל.

28. כשנשאל מדוע למוקדנית במוקד 100 אמר שהנאשם ניסה לחתוך אותו בסכין ובעדותו בבית המשפט טוען כי הנאשם חתך אותו בסכין השיב: "פציעה. אפילו במנן דוד אמרו לי שזה לא חמור זה אפילו לא 3 ס"מ" (עמ' 27 שורה 6 לפרוטוקול).

29. בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי במועד המתואר בכתב האישום "המתלון ממתין 2 או 3 שניות

למעלית, מניח את השקיות על הרצפה, וקופץ עלי כמו אריה, עם סריות של אגרופים לא הייתה לא אפשרות להגיב אפילו, עפתי על הרצפה, הוא ממשיך המשיך עלי לתת לי מכות, עד שנדחקתי לפינה לא נתן לי מקום לברוח, עד שברחתי ויצאתי ביציאה השנייה של שז"ר, לא מהיציאה שהוא הגיע, אלא מהיציאה של תיבות הדואר, נשארו לי שם הנעליים". (עמ' 28 שורות 21-24 לפרוטוקול). לטענת הנאשם למרות שנכתב בהודעותיו כי חיפש מישהו עם טלפון, הרי שהטלפון שלו היה עליו וזאת טעות של החוקר (עמ' 28 שורה 30 לפרוטוקול).

30. הנאשם אישר כי ניגש לבדיקה רפואית רק ביום המחרת שכן חקירתו הסתיימה בשעה 23:30, הוא היה עם אביו אשר היה תשוש. לטענת הנאשם, המתלונן היה בטוח שהוא (הנאשם) היה מעורב בשריפת האופנוע שלו, אירוע שהמשטרה בדקה וראתה שאין לו כל קשר איתו ואף המחסן שלו, אשר צמוד לאופנוע שנשרף נפגע כתוצאה מהאירוע. לגרסתו ולמיטב ידיעתו, לא הוגש נגדו כתב אישום בגין תיק זה והתיק נסגר מחוסר ראיות. (עמ' 30 שורות 1-16 לפרוטוקול).

31. הנאשם הכחיש כי השריטה למתלונן נגרמה ממנו (עמ' 32 שורה 7 לפרוטוקול). עוד הוסיף כי הוריד את עיניו שכן הוא לא נוהג להסתכל על אנשים שאין לו איתם קשר (עמ' 32 שורות 11-13 לפרוטוקול). הנאשם הכחיש כי כעס על המתלונן, שכתוצאה מאירוע שריפת האופנוע היה עצור מספר ימים (עמ' 32 שורה 23 לפרוטוקול) ובהמשך הוסיף כי לא הורחק מהבניין, הוא היה עצור מספר ימים ולאחר האירוע שהה מרצונו אצל חברה שלו. והוסיף כי הותקף על ידי המתלונן מבלי אפשרות להתגונן.

32. לטענת הנאשם, המתלונן הגיש נגדו תלונה שכן הוא ראה שהוא פצע אותו והחליט "לעשות סיפור כיסוי". (עמ' 33 שורה 11 לפרוטוקול).

33. לטענת הנאשם, גם בשבוע שקדם לאירוע לא "עשה פרצופים כועסים" "לא נתקלתי לו במבט בעיניים. אולי בלי כוונה, עישנתי סיגריה בכניסה לבניין והוא נכנס והוא הזה שהסתכלתי עליו. הוא בכלל לא היה בחשיבה שלי". (עמ' 33 שורות 25-26 לפרוטוקול).

לאחר ששמעתי העדים, עיינתי במוצגים ובסיכומי באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנות כדלקמן:

34. המתלונן והנאשם הם העדים היחידים לאירוע האלימות שהתרחש לכאורה. משאלו הם פני הדברים הרי שחפותו ולחילופין אשמתו של הנאשם תוכרע על פי מידת האמון שתינתן במי מהם.

35. ככלל, אין מניעה שבית המשפט ישתייך הרשעה בפלילים על עדות יחידה, אם לאחר בחינה ובדיקה קפדנית תמצא העדות משכנעת ובעלת משקל ראייתי מלא. ראו לעניין זה ספרו של כב' השופט קדמי "על

הראיות", מהדורה משולבת ומעדכנת, תשס"ד-2003 עמ' 414.

36. עליו לבחון את עדות המתלון לכשעצמה, לבדוק השתלבותה במכלול הראיות שהובאו בפניו, ולהחליט אם בעדותו קיימות האיכויות הצריכות להרשעה על פי עד יחיד.

37. לאחר ששמעתי את המתלון ואת הנאשם, עיינתי בהודאות שנמסרו במשטרה, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

38. עדות המתלון לא הותירה בי רושם חיובי ולא הייתה אמינה בעיניי, בגרסתו של המתלון נמצאו סתירות והועלו תהיות לא מעטות, כך למשל, המתלון סתר את עצמו ביחס לעדות שמסר במשטרה וגם בבית המשפט היו סתירות בגרסאותיו וכשנשאל לפרש הסתירות שב והדגיש כי בעת האירוע היה נרגש ונסער וכעת בעדותו הוא אינו נרגש ועל כן מעיד דברי אמת. בחקירתו במשטרה טען כי היה עם הפנים לנאשם ואז הבחין שהנאשם מבקש לתקוף אותו בעוד שבעדותו בבית המשפט טען כי היה עם הגב למעלית והנאשם תקף אותו מאחור (עמ' 24 שורות 16-17 לפרוטוקול). כמו כן, מתמלול מוקד 100 עולה כי הנאשם ניסה לחתוך אותו עם סכין בעוד שבעדותו בבית המשפט והן במשטרה טען המתלון כי הנאשם דקר אותו ועל כן הזמין אמבולנס. כמו כן, כעולה מדו"ח הפעולה (ת/4) המתלון טען כי מדובר בסכסוך של שנים, בעוד שמעדותו בבית המשפט הרי שהסכסוך היה תקופה של מספר חודשים בודד בלבד.

39. נכון אמנם שכעולה מדוחות הפעולה על המתלון הייתה שריטה, אך המאשימה לא הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה כדי לקבוע שהוא נעשה כתוצאה מסכין אותה אחז הנאשם לכאורה, כמו גם שלא נמצא כל חפץ חד באזור, ו/או שהיא לא נגרמה כך ובעת שהמתלון תקף את הנאשם.

40. אל מול עדותו של המתלון, אשר פורטה בהרחבה לעיל, מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה עקבית ואמינה, הנאשם חזר על גרסתו כפי שתיאר אותה אף בחקירותיו במשטרה, הסתירות שנמצאו אינן מהותיות וניתן להסבירן גם במגבלות הזיכרון הטבעי. עוד יצוין כי העובדה שיכול שהוגש כנגד הנאשם כתב אישום שעניינו שריפת האופנוע או איומים על שריפת אופנוע, איננה רלוונטית ואיננה עומדת לדיון בתיק שלפניי.

41. הנאשם סבל מחבלות רבות בגופו ובעיניו כעולה מהדוחות הרפואיים שהוגשו לתיק בית המשפט (6/ס) ואני מקבל את טענתו שלפיה נוכח השעה המאוחרת בה הסתיימה החקירה, ניגש לטיפול רפואי רק ביום המחרת.

42. סיכומי של דבר אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

43. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר א' תשע"ו, 08/03/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלד על ידי טלי ברמי